

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/23/2016
Identifikačné číslo spisu: 2014200472
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2014200472.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: BK energy, a.s., Výdrany 71, 930 16 Výdrany, IČO: 44 886 977, právne zastúpený: POLÁČEK & PARTNERS s.r.o.. advokátska kancelária, Hurbanovo nám. 1, 811 06 Bratislava, IČO: 47 244 780, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, P.O.BOX 12, 820 07 Bratislava, IČO: 50 568 124, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 0013/2014/E zo dňa 18.11.2013, rozhodujúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu krajského súdu v Trnave č. k. 14S/107/2014 - 87 zo dňa 24. 11. 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/107/2014 - 87 zo dňa 24. novembra 2015 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Žalobou doručenu Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) dňa 26.06.2014 sa žalobca ako opomenutý účastník cenového konania domáhal aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi do vlastných rúk rozhodnutie žalovaného č. 0013/2014/E zo dňa 18.11.2013 v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia, aby súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného č. 0013/2014/E zo dňa 18.11.2013 a to, až do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci samej a aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 18.11.2013 č.: 0013/2014/E, č. spisu: 8511-2013-BA ako orgán príslušný na konanie podľa § 9 ods. 1 písm. b) prvého bodu a § 9 ods. 1 písm. c) prvého bodu v spojení s § 5 ods. 7 písm. c) zák. č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach vo veci rozhodnutia o návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny rozhodol podľa § 14 ods. 11 zák. č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v spojení s § 26 až 28 Vyhlášky Úradu pre reguláciu v sieťových odvetví č. 221/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike tak, že pre regulovaný subjekt Západoslovenská distribučná, a.s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36 361 518 schválil na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 tarify za

prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky ich uplatnenia špecifikované vo výroku rozhodnutia.

Žalobca je právnickou osobou založenou a existujúcou podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, je výrobcou elektriny pripojeným do distribučnej sústavy spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 361 518 a prevádzkovateľom špecifikovaného zariadenia na výrobu elektriny zo slnečnej energie. Žalovaný vydal dňa 11.07.2013 vyhlášku č. 221/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia elektroenergetike pre rok 2014, ktorá nadobudla platnosť 27.07.2013 a na jej základe vydal dňa 18.11.2013 cenové rozhodnutie č. 0013/2014/E, ktorým stanovil výšku platby za prístup do distribučnej sústavy a podmienky jej uplatnenia pre výrobcov elektriny, ktorí sú pripojení do distribučnej sústavy Západoslovenskej distribučnej, a.s.. Žalovaný v cenovom konaní považoval za účastníka cenového konania výlučne spoločnosť Západoslovenská distribučná, a.s., ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ktorá je oprávnená platbu od výrobcov elektriny vyberať a jemu doručiť cenové rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 31.12.2013. Žalobca namietal, že žalovaný s ním nekonal ako s účastníkom cenového konania a nedoručil mu cenové rozhodnutie čím zásadným spôsobom zasiahol do jeho práv a právom chránených záujmov. Žalobca poukázal na ust. § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), ktoré priznáva postavenie účastníka konania aj osobám, o koho právach právom chránených záujmov alebo povinnostiach sa má konať, alebo komu osobitný zákon takéto postavenie priznáva. Zákon v § 14 ods. 3 zák. č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach uvádza ako účastníka cenového konania len regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Vzťah zákona o regulácii v sieťových odvetviach a správneho poriadku je upravený v § 41 zákona o regulácii v sieťových odvetviach, v ktorom je uvedené, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Ak by zákonodarca chcel vylúčiť uplatnenie správneho poriadku (vo vzťahu k okruhu účastníkov) určite by tak výslovne urobil. Podľa žalobcu neexistuje žiaden právne relevantný dôvod, pre ktorý by mu mohlo byť odopreté postavenie účastníka konania v cenovom konaní. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2013 sp. zn. 5 Sžp/21/2012, rozhodnutie z 31.01.2011 sp. zn. 5 Sžo/123/2010 a odbornú právnu literatúru, podľa ktorej právo na spravodlivý proces v rámci výkonu verejnej správy implicitne zahŕňa právo dotknutej osoby byť účastníkom procesného postupu, ktorého výsledkom je verejne mocenský akt vykonávateľa verejnej správy ovplyvňujúci jej právne postavenie. Nakoľko predmetné cenové rozhodnutie žalovaného priamo ukladá povinnosť platiť platbu za prístup do distribučnej sústavy vo výške stanovenej v cenovom rozhodnutí žalobcovi, v cenovom konaní sa konalo o jeho právach a právom chránených záujmoch, postup žalovaného ignoruje ust. § 14 správneho poriadku, ktoré v odseku 2 existenciu osobitného predpisu upravujúceho okruh účastníkov konania výslovne predpokladá a ktoré zároveň v odseku 1 upravuje okruh účastníkov konania všeobecným spôsobom.

Žalobca žiadal, aby súd odložil vykonateľnosť cenového rozhodnutia žalovaného, pretože podľa názoru žalobcu predmetné rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, nakoľko nebolo žalobcovi ako účastníkovi konania riadne doručené a žiadal, aby súd nariadil jeho doručenie.

II.

Uznesením č. k. 14S/107/2014-87 zo dňa 24.11.2015 krajský súd konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nie je splnená zákonná podmienka pre vedenie konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP, že žalobca ako účastník správneho konania bol resp. mal byť na svojich právach ukrátený rozhodnutím a postupom správneho orgánu (§ 250 ods. 2 OSP). Rozhodujúcou skutočnosťou pre tento postup bol záver, že žalobca sa nemôže domáhať údneho prieskumu rozhodnutia podľa § 247 a nasl. OSP nakoľko nebol ani nemal byť účastníkom správneho konania vo veci rozhodnutia o návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014.

Argumentácia súdu sa opiera o to, že v ustanovení § 14 ods. 3 zákona o regulácii v sieťových

odvetviach je výslovne uvedené, kto je účastníkom konania, toto účastníctvo nie je možné rozšíriť a preto nie je možné na okruh účastníkov aplikovať ust. § 14 správneho poriadku. Správny poriadok je možné použiť len v prípade, ak špeciálny zákon neobsahuje osobitnú úpravu. Ďalej uviedol (zrejme v úmysle odkázať na rozhodnutie najvyššieho súdu v obdobnej veci), že odvolací súd sa nestotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, že v danom prípade je potrebné aplikovať ust. § 14 správneho poriadku a rozšíriť okruh účastníkov konania uvedených v § 14 ods. 3 zákone o regulácii v sieťových odvetviach o okruh účastníkov v zmysle § 14 správneho poriadku s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo/4/2011 zo dňa 08.02.2011, v zmysle ktorého vzťah účastníctva ako lex specialis vylučujúceho subsidiárnu pôsobnosť ust. § 14 správneho poriadku.

III.

Proti uzneseniu krajského súdu podal odvolanie žalobca a žiadal jeho zrušenie (aj keď s nesprávnym uvedením, že sa jedná o uznesenie krajského súdu v Nitre) a vrátenie veci krajskému spúdu na ďalšie konanie z dôvodu, že došlo k procesnému pochybeniu, keď krajský súd vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu napriek tomu, že písomne vyjadril nesúhlas s rozhodnutím veci bez prejednávania na pojednávaní a žalobcovi nebolo doručené vyjadrenie žalovaného, čo je v rozpore s úpravou ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. §114 ods. 2 OSP a dôsledkom toho je porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a narušenie princípu rovnosti účastníkov konania. Krajský súd porušil povinnosť nariadiť na prejednanie veci pojednávanie nakoľko prejednácia zásada sa v správnom súdnictve uplatňuje pri riešení právnych otázok. Otázky účastníctva žalobcu v cenovom konaní, subsidiárneho použitia správneho poriadku a otázka zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcu cenovým rozhodnutím sú kľúčovými právnymi otázkami na prejednanie, ktorých mal krajský súd nariadiť pojednávanie. Svojevoľným nenariadením pojednávania, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a zasiahol do jeho ústavou garantovaného práva na prejednanie vecí verejne, bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti. Uznesenie krajského súdu považuje za nepreskúmateľné, nakoľko sa nedostatočne vysporiadalo so zásadnou argumentáciou žalobcu, predovšetkým s námietkou ústavnej nekonformnosti úpravy účastníctva v cenovom konaní, pričom poukázal na ustálenú judikatúru k otázke náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia. V ďalšej časti zopakoval svoju žalobnú argumentáciu preukazujúcu nezákonnosť postupu, keď nebol akceptovaný ako účastník správneho konania vzhľadom na všeobecnú úpravu účastníctva v zmysle § 14 správneho poriadku a dopady takéhoto postupu na jeho postavenie a majetkové pomery.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu doručenom Krajskému súdu v Trnave dňa 27.1.2016 žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť, pričom za zásadnú skutočnosť považoval, že v zmysle záverov rozsudku NS SR sp. zn 2Cdo 205/2009 je zjavné, že krajský súd sa primerane zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie a následne správne vyhodnotil procesné postavenie žalobcov v správnom konaní aj v súdnom konaní. Pripojil kópie vecne súvisiacich rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ako aj jednotlivých krajských súdov, v ktorých bolo obdobne rozhodnuté o zastavení konania pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, vzhľadom na osobitnú úpravu účastníctva konania v cenovom konaní podľa zák. č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach, obsiahnutú v ust. § 14 ods. 3 tohto zákona.

IV.

Dňom 1.júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie

krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 <. veta prvá OSP a § 212 ods. 1 <. OSP). Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 <. OSP).

Podľa § 247 ods. 2 <. OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní, je predpokladom postupu podľa tejto hlavy (druhá hlava piatej časti), aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa ustanovenia § 250 ods. 1 <. OSP, účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa ustanovenia § 250 ods. 2 <. OSP, žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250 ods. 4 <. OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1 <. OSP, žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250b ods. 2 <. OSP, ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 14 ods. 3 <. zákona č. 250/2012 Z. z. <., účastníkom cenového konania je regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Ak sa začalo cenové konanie na podnet úradu, je účastníkom konania regulovaný subjekt, ktorého má úrad v úmysle cenovo regulovať.

V.

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vydaného v prvom stupni, voči ktorému je prípustné podanie riadneho opravného prostriedku. Nakoľko však nebol účastníkom správneho konania, pretože návrh ceny nepodal žalobca, ale regulovaný subjekt, právo podať odvolanie patrilo len regulovanému subjektu a nie žalobcovi.

Regulovaným subjektom bola Západoslovenská distribučná a.s., od ktorej žalovaný obdržal dňa 27.9.2013 návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na rok 2014. Týmto dňom sa začalo konanie o cenovej regulácii. Návrh neobsahoval všetky podstatné náležitosti, preto žalovaný vyzval regulovaný subjekt na doplnenie návrhu. Po jeho doplnení žalovaný rozhodnutím č. 0013/2014/E, číslo spisu 8511-2013-BA zo dňa 18.11.2013 podľa § 14 ods. 11 <. zákona č. 250/2012

Z. z. <.> o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len zákon č. 250/2012 Z. z. <.) v spojení s § 26 až 28 <. vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 221/2013 Z. z. <., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike (ďalej len zákon č. 221/2013 Z. z. <.) rozhodol tak, že pre regulovaný subjekt Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava schválil na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014 tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky ich uplatnenia, a to osobitne tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny pre užívateľov distribučnej sústavy s výnimkou odberateľov elektriny v domácnostiach a osobitne tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny pre odberateľov elektriny v domácnostiach. Proti rozhodnutiu bolo možné podať odvolanie v lehote 40 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Rozhodnutie prevzal poverený zástupca navrhovateľa dňa 20.11.2013, po márnom uplynutí odvolacej lehoty rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd konštatuje, že v obdobných veciach, vedených pod sp. zn. 4Sžf/45/2015, 4Sžf/47/2015 rozhodol dňa 5.4.2016 Najvyšší súd, pričom potvrdil rozhodnutia krajských súdov o zastavení konania pre nesplnenie podmienky aktívnej legitímácie v obdobných veciach. Zhodne ako v týchto konaniach je zásadnou otázkou pre rozhodnutie v prejednávanej veci posúdenie správnosti určenia okruhu účastníkov správneho konania o návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, od čoho závisí aj určenie okruhu oprávnených osôb, ktoré majú právo podať žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného (druhostupňovým) správnym orgánom a následne posúdiť správnosť záveru krajského súdu, ktorý konanie zastavil z dôvodu, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou bez aktívnej legitímácie.

VI.

Čo sa týka rozhodnutia krajského súdu, jeho odôvodnenie poukazovalo na to, že

- v ustanovení § 14 ods. 3 zákona o regulácii v sieťových odvetviach je výslovne uvedené, kto je účastníkom konania, ktoré účastníctvo nie je možné rozšíriť a preto nie je možné na okruh účastníkov aplikovať ust. § 14 správneho poriadku, pretože správny poriadok je možné použiť len v prípade, ak špeciálny zákon neobsahuje osobitnú úpravu. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, že v danom prípade je potrebné aplikovať ust. § 14 správneho poriadku a rozšíriť okruh účastníkov konania uvedených v § 14 ods. 3 zákone o regulácii v sieťových odvetviach o okruh účastníkov v zmysle § 14 správneho poriadku s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo/4/2011 zo dňa 08.02.2011, v zmysle ktorého vzťah účastníctva ako lex specialis vylučujúceho subsidiárnu pôsobnosť ust. § 14 správneho poriadku.

- žalobca nespĺňa podmienku v zmysle § 250 ods. 2 Os.p., aby mohol byť účastníkom konania podľa Druhej hlavy Piatej časti OSP, nakoľko nebol účastníkom správneho konania vo veci rozhodnutia o návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014.

- okruh účastníkov konania stanovený v § 14 ods. 3 zákone o regulácii v sieťových odvetviach nie je možné rozšíriť o okruh účastníkov konania v zmysle § 14 správneho poriadku, nakoľko špeciálny zákon upravuje osobitnú právnú úpravu účastníkov konania.

- žalobca nebol, ani nemohol byť účastníkom konania vo veci rozhodovania o návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 a teda nespĺňa podmienku konania byť žalobcom v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250 ods. 2 OSP. Nakoľko žalobca nebol účastníkom správneho konania, nemohol využiť ani riadne opravné prostriedky proti napadnutému rozhodnutiu a teda ani nespĺňa podmienku v zmysle § 247 OSP.

- vzhľadom na uvedené žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie predmetnej žaloby a preto konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP.

Odvolacie dôvody v zásade možno rozdeliť do dvoch kategórií, na tie, čo sa týkajú tvrdených procesných pochybení a tie ktoré spochybňujú správnosť právnych záverov, na ktorých bolo založené napadnuté rozhodnutie.

Procesnú námietku, že došlo k pochybeniu, keď krajský súd vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu bez prejednávania veci na pojednávaní, napriek tomu, že tento písomne vyjadril nesúhlas s rozhodnutím veci bez prejednávania na pojednávaní, nepovažuje najvyšší súd za dôvodnú. Ustanovenie § 250b ods. 2 <. OSP síce prelamuje úpravu obsiahnutú v § 247 <. a § 250 ods. 2 <. OSP v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, komu administratívne rozhodnutie nebolo doručené, avšak až po splnení zákonom stanovených podmienok, a vo svojej podstate pripúšťa citované ustanovenie i podanie žaloby aj proti neprávoplatnému (prvostupňovému) rozhodnutiu v záujme dôslednej ochrany práv fyzických i právnických osôb. Úprava § 250f v spojení s § 250g OSP sa vzťahuje na štádium konania, keď po preverení takzvaných základných procesných podmienok konania, medzi ktoré patrí aj skúmanie zákonných náležitostí žaloby a otázka vecnej legitímácie, rozhoduje súd o samotnom uplatnenom nároku. Týmto je v prípade konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP preskúmanie a zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalobný návrh predložený žalobcom dňa 26.6.2014 žiaden návrh na zrušenie rozhodnutia neobsahoval, napriek tomu, že o obsahu napádaného rozhodnutia žalobca evidentne mal vedomosť, keďže ho priložil k podanej žalobe. Aj keď sa žalobca domáhal ochrany svojich práv z pozície tzv. opomenutého účastníka správneho konania (§ 250b OSP) bol viazaný právnou úpravou § 249 OSP, čo potvrdzuje aj úprava §250b ods. 2 veta tretia OSP. Predmetné predpoklady v danom prípade z vyššie uvedených dôvodov neboli naplnené

Procesná námietka, že žalobcovi nebolo doručené vyjadrenie žalovaného, čo je v rozpore s úpravou ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. §114 ods. 2 OSP a dôsledkom toho je porušenie práva na spravodlivé súdne konania a narušenie princípu rovnosti účastníkov konania takisto nie je považovaná za dôvodnú, vzhľadom na skutočnosť, že otázka vecnej legitímácie bola riešená ako predbežná otázka a aj vzhľadom na vyššieuvedený nedostatok podanej žaloby. K námietke žalobcu, že krajský súd nedoručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného k žalobe, odvolací súd uvádza, že účastníci konania mali právo nahliadnuť do súdneho spisu, pričom obsah vyjadrenia žalovaného neobsahoval žiadne skutočnosti a vôbec nie dôkazy, ktoré by mali zásadný význam pre rozhodnutie krajského súdu vo veci, kde bolo skončené konanie procesným rozhodnutím po skonštatovaní nespĺňania základných procesných podmienok pre ďalšie vedenie konania a meritórne prejednanie veci.

Je nepochybné, že v rámci prejednávania veci v správnom súdnictve sa riešia právne otázky, nakoľko pred správnym súdom sa v zásade rieši namietanie porušenia práv účastníkov správneho konania. Z toho však nemožno vyvodiť (ani s ohľadom na z kontextu vytrhnutý citát z Komentára k OSP), že je povinnosťou súdu nariadiť pojednávanie pri riešení právnej otázky či žalobca má mať postavenie účastníka v správnom konaní podľa § 14 ods. 3 zákona o regulácii v sieťových odvetviach.

Pokiaľ žalobca považuje uznesenie krajského súdu za nepreskúmateľné z dôvodu, že sa nedostatočne vysporiadalo s jeho zásadnou argumentáciou, predovšetkým s námietkou ústavnej nekonformnosti úpravy účastníctva v cenovom konaní, k tomu najvyšší súd uvádza, že krajský súd rozhodoval s vedomosťou o ustálenej rozhodovacej praxi vo vecne súvisiacich veciach, pričom stručne zopakoval a oboznámil si osvojené závery iných krajských súdov a najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho. Z jeho rozhodnutia je zrejmé, prečo vzhľadom na osobitnú úpravu okruhu účastníkov konania o cenovej regulácii dospel k vyslovenému záveru, že žalobca nemal byť účastníkom správneho konania a preto mu ani nevzniklo právo na podanie žaloby. Krajský súd sa primárne zaoberal procesnými podmienkami pre vedenie konania, teda tým, či žaloba obsahuje podstatné náležitosti žaloby, či je preukázaná aktívna legitímácia žalobcov, miestna a vecná príslušnosť, či bola žaloba podaná včas a iné aspekty ustanovené v OSP. Ak súd vyhodnotil, že žalobcovia po procesnej stránke nie sú aktívne legitimovanými osobami oprávnenými na podanie žaloby, nie je dôvod na zaoberanie sa meritom veci a správne konanie zastavil. Čo sa týka argumentácie spochybňujúcej správnosť vyššieuvedeného záveru o nevzniknutí práva na priznanie postavenia účastníka konania o cenovej regulácii žalobcovi, odvolací súd zhodne s krajským súdom poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax v tejto otázke, založenú na úvahe, že zákonom č. 250/2012 Z. z. <. zákonodarca špeciálne pre tento konkrátny druh konania upravil status účastníctva v

konaní o cenovej regulácii, ako aj podmienky na vydanie cenového rozhodnutia. V zmysle § 14 <. zákona č. 250/2012 Z. z. <. (ods. 3), je účastníkom cenového konania regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny, teda Západoslóvenská distribučná a. s., Bratislava, pričom zákonodarca v § 14 ods. 3

Zákon o správnom konaní je všeobecnou normou verejného práva, ktorá v § 14 <. upravuje status účastníka správneho konania. Tento všeobecný predpis verejného práva o účastníctve v konaní, je možno aplikovať iba v prípade, ak v osobitných právnych predpisoch nie je status účastníctva pre určitý druh správneho konania špeciálne zákonodarcom upravený. Pri opačnom výklade by sa negoval účinok špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 250/2012 Z. z.

Aj keď sa žalobca snažili spochybníť vyslovený právny názor o dôvodnosti aplikácie § 14 ods. 3 <. zákona č. 250/2012 Z. z. <. prednostne pred aplikáciou § 14 ods. 1 <., <. správneho poriadku, nepreukázali svoje tvrdenie, že mali byť účastníkom správneho konania a že v dôsledku pochybenia správneho orgánu sa s nimi nekonalo a cenové rozhodnutie sa im nedoručovalo. Neosvedčili teda status účastníctva v správnom konaní ani podľa § 14 ods. 1 <. správneho poriadku, keď nepreukázali konkrétny zásah do svojich práv nadobudnutých rozhodnutím tak, aby naplnil kritériá vymedzené v rozhodnutí 6Sžo/146/2010 zo dňa 20.7.2011. Z vyššieuvedených skutočností vyplýva, že žaloba je podaná žalobcom bez aktívnej legitimácie na podanie žaloby v správnom súdnictve.

VII.

Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd postupoval vecne správne, keď aplikoval § 250d ods. 3 OSP a konanie o žalobe zastavil, keďže zistil, že žalobca účastníkom cenového konania nebol zo zákona. Žalobca nepreukázal že by v postupe a rozhodovaní krajského súdu došlo k nezákonnému, svojvoľnému, arbitrárnemu alebo inak závadnému postupu, ktorý by bol dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 <. a § 246c ods. 1 <. OSP s poukazom na § 146 ods. 1 <. písmeno c/ OSP, tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.